

İTTİHAT TERAKKİ- CHP VE NEO-MANDATERİZM

Halid ÖZKUL*

-Dr. Memduh Eren'in anısına

1914- 1916 arasında süren Çanakkale Savaşları sonucunda Britanya, Fransız donanması ile Britanya İmparatorluğu kara güçleri bozguna uğratıldı. Ünlü Osmanlı-Türk düşmanı ve mason Britanya Deniz Güçleri Bakanı **Winston Churchill** istifa etmek zorunda kaldı. İtilâf devletlerinin İstanbul'u işgal edip Çarlık Rusyası'na yardım hülyaları kursaklarında kaldı.

Böylece Dünya tarihinde ilk kez, 1917 yılında emekçi kitleleri adına hareket eden bir siyasal örgüt- **Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi**, savaşın kaosundan yararlanarak, kapitalizmin nispeten gelişmiş olduğu yarı-feodal emperyalist bir ülkede-Rusya'da devrim hareketini başlattı. Kısa bir zaman sonra ise **RSDİP**'den ayrılan Bolşevikler, bu hareketi komünist ihtilâlle sonuçlandırarak iktidarı ele geçirdiler.

I. Emperyalist Evrensel Paylaşım Savaşı sonlarına doğru meydana gelen bu iktisadi-siyasi-toplumsal-tarihsel olayın ardından Dünyanın tüm sömürge ve yarı-sömürge olan halklarını bağlayan bir başka süreç, Anadolu topraklarında yaşandı. Yarı-sömürge feodal Osmanlı İmparatorluğu ankarasında, 1919-1922 yılları arasında emperyalistlerin ele geçirme(ilhak) saldırganlığına karşı **İstiklâl (Bağımsızlık) Savaşı** gerçekleştirildi¹.

---

* *Araştırmacı-yazar*

¹ İstiklâl: özgür-irade sahibi – bağımsız - egemen olabilmek için *kendi başına olma*. Türk Dili Tetkik Cemiyeti-Tarama Dergisi-1934

Osmanlı Meclis-i Mebusan içindeki işbirlikçi olmayan yurtseverler; bağımsız (İttihatçı olmamış) ve eski İttihatçı yanlısı çevrelerce bütün İslâm alemini (Dar-ül İslâm) bağlayan “*Redd-i İlhak*” çerçevesi içinde, Osmanlı-Türk asker ve sivil küçük burjuva aydınları(münevver) içindeki ve Kendi-Aydın-Olanlar (entellegentsia/fehim-havas)ının önderliğinde Rumeli ve Anadolu **Müdafaa-i Hukuk-i Osmaniye Cemiyetlerini** oluşturuldu. Bu örgütlenmenin arkasındaki gizli örgüt olan “*Felâh-ı Vatan*” tarafından dile getirilen “*Misak-ı Millî*” ise bütün Osmanlı topraklarını kapsıyordu. Örgütün baş destekçisi Vahidettin’in ağabeyi olan **Abdülmeccid Efendi** idi ve dolayısıyla Osmanlı Genel Kurmayı tarafından da gizlice destekleniyordu. Başta bölge ileri gelenleri olmak üzere, eşraf emekçi köylülerin bölgesel katılımları ve diğer küçük burjuva unsurlarında desteği sonucunda **Millîci Kuvvetler / Kuvva-yı Millîye** ruhu doğdu. Kendisi Selânikli kentsoylu bir aileden gelen aydın ve fehim olan **M. Kemal Paşa**, bu ideallere Erzurum’da toparladığı **Anadolu Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti** ile “*İstiklâl-i Tam*”lığı katarak, bir kurmay olarak “*Misak-ı Millî*”yi de doğru bir şekilde Anadolu anakarası olarak belirleyerek ayakları üzerine oturtuyor ve de **TBMM**’nin kurulmasına önderlik ederek başlamış olan isyan/ayaklanmayı, devrim (inkılâp) rayına oturtuyordu. Çetecilikten, **TBBM** ve **M. K. Atatürk** önderliğinde, “*Kemal’in Askerleri*” olarak nitelenen *millî ordu* aşamasına geçildi. Bütün *Kuvva-yı Millî*’ye güçleri **TBBM** demokratik merkezi idaresi altında toparlanmış oldu. **TBMM**’nin ilkesi **M. K. Atatürk** tarafından “*Hakimiyet Kayıtsız Şartsız Milletindir*” sloganı ile belirlenmişti. Halkın yoksulluk, rüşvet ve istibdat altında ezilmesinin baş sorumluları olarak Osmanlı İmparatorluğunun sonunu hazırlayan feodal devlet sınıfları seyfiye-ilmîye-kalemiye-mülkiye hakimiyetine son vermeyi amaçlıyordu...

“Asyalı olmayı”; kendilerine manuple edilen orientalizm aşağılık kompleksi haline dönüştürmüş olan kendini-aydın-sanatlar(entellektüel) takımı, Asya tipi üretim tarzı ilişkilerine es geçerek Batı şablonlarına göre iktisadi-siyasi analizler yaptıklarından sonuçta hep yanlışlardır. Osmanlı feodal devlet sınıfları;

- a-Kılınç sahipleri(askerler)-**Seyfiye**;
- b- Kalem sahipleri(memurlar)-**Kalemiye**;
- c-Din adamları, şerî yargı ve eğitim mensupları-**İlmiye**;
- d- Sivil devlet idarecileri-**Mülkiye**;

olarak kategorileşmiştir. Bunların altında çiftçiler-zanaatkarlar ve tüccar-tefeciler sınıfları yer alıyorlardı. Bazılarının iddia ettiğinin aksine, yarı-sömürge feodal Osmanlı İmparatorluğunda, pro-kapitalist üretime dayanan kentsoylu (burjuva) Millî Büyük Ticaret Burjuvazinin esamesi bile olmadığı gibi –hukuken sultanın tebası olan müslüman-ümme’t devletinde nasıl “millî” olunabilecekse?-, Osmanlı ümmeti içinde ticaret burjuvazisi sayılan ancak küçük bezirganlar müslüman ve gayri müslimlerden Yahudiler ise tefecilerdi. Bu tefecilere daha sonra Ermeni tefeci-bankerler katıldılar. Küçük sanayiciler genellikle Ermenilerdi. Gayri müslim Anadolu Rum esnafı, Türk-Ortodoks Kilisesi Papa Eftim-I liderliğinde büyük kentlerdeki (İstanbul, İzmir, Trabzon) Rum esnafın bağlı olduğu Fener patrikhanesine karşın, Bağımsızlık Savaşına kitlesel destek vermişlerdir. Bunun dışında emperyal-kapitalist ülkelere bağımlı az gelişmiş kapitalizmin komprador üretim ilişkilerinin bir sonucu olarak, komprador unsurlarda (genellikle gayri-müslimler / levantenler); ülke iktisadını belirleyen temel güç olan reaya ve öşür sahibi emek-rantiyeri, büyük ya da küçük toprak beyleri-ağaları(feodaller) gibi monarşik-Hilâfetten ve işbirlikçiliğini yaptıkları emperyalist ülkelerin egemenliğinden yanaydılar. Ne ki, azınlıkta kalan millî denem (küçük burjuva) ticaret erbabı bile aslında İttihatçıların çabaları ile oluşturulmuştu ve asker-seyfiye(kılınç sahipleri) kişilerdi. Diğer tarafta Osmanlı-Türk kendini-aydın sanat(fehmi-

entellektüel)lar ise genellikle “manda”cılığı ya da sultana bağlılığı savunuyorlardı. 1919 yılında İstanbul’da kurulan “*Wilson Prensipleri Cemiyeti*”ne Üsküdar Amerikan Kız Koleji mezunu **Halide Edip (Adivar)**, **Celâl Nuri (İleri)**, **Necmeddin Sadık (Sadak)**, **Ahmet Emin (Yalman)**, **Yunus Nadi**, **Ali Kemal**, **Refik Halid (Karay)** gibi zamanın entellektüelleri üyeydi -son ikisi daha sonra *Hürriyet ve İtilaf Fırkası*’na geçecekti. İstanbul Hükümetinin Dahiliye Nazırı olarak **M. Kemal** aleyhine kararâmeler çıkaran **Ali Kemal**, 1922 yılında Mudanya Mütarekesi sonrası yargılanmak üzere Ankara getirilirken İzmit’te *Nureddin Paşa* tarafından linç ettirildi...Diğer, “Amerikan Mandacılığı”ni savunanlar **M. Kemal**’in özel çabaları sonucu *Kuvva-yı Milliye* saflarına katıldılar. Bunlardan bazıları için **M. Kemal**’le beraber idam fermanı çıkarılacaktı...

Halk Fırkası’nın maddi tabanı, işte bu *kuvva-yı milliye* tabanı idi. 17 Şubat 1923 İzmir İktisat Kongresi’nin ardından, devlet kademelerinde egemen olan *İttihat ve Terakki* kadrolarınınⁱⁱ; hiçbir zaman İttihatçılar ve **Enver Paşa** ile yıldızı barışık olmamış **Gazi Mustafa Kemal Paşa** önderliğinde 9 Eylül 1923’te kurulan *Halk Fırkası* içine ve hatta kilit noktalarına sızması gayet doğaldı. Çünkü, *Müdafaayı Hukuk Cemiyeti*’nin Anadolu örgütlenmesini hazırlayanların önemli bir bölümü İttihatçılardı. Bunların bir kısmı 1924’te *Cumhuriyet Halk Fırkası* olan örgütten ayrılarak, Kasım 1924’te *Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası*’nı kurmuşlardı. Her ne kadar bu Alman işbirlikçisi –ve bazıları eski “Amerikan Mandacı”sı- unsurlar, “Gazi Paşa”ya karşı Haziran 1926 yılında deşifre edilen “İzmir Sûikastı” girişimi sonrası *İstiklâl Mahkemeleri* tarafından sindirilmişlerse de bu kadrolar tamamen illegaliteye geçip mücadeleyi sürdürmüşlerdir. Özünde karşı-devrimci olan bu kadroların yuvalandıkları örgüt ise geleneksel *Mason Mahfeli* olmuştur.

Halk Fırkası’nın kuruluşundan sonra hızla *radikal devrimler* sürecine girildi. Şeyh Sait isyanında, Türkiye’nin tek destekçisi olan SSCB ile Türkiye, 17 Aralık 1925’te tarafsızlık ve saldırmazlık anlaşması imzaladıysa da; bu dönemde sosyalist partiler de açıldıysa da, hepsi soruşturmalara maruz kalarak kapatıldı... Ve/Fakat, şu gerçek; pragmatik ve de pratik olan **M.K. Atatürk** tarafından hemen kavrandı; Devrim sorunu kendi-öz *Kadroları* olmadan başarılmaz. 1930’lu yıllarda kadrolaşma çabalarına girişilecekti.

Çünkü, *İttihat ve Terakki Cemiyetçileri*’nin daha 1900’lü yılların başlarında mason locaları esas alınarak örgütledikleri kadroları Osmanlı bürokrasinin bütünü içinde dal budak salmıştı. İslahat hareketleri ve özellikle Tanzimat ile Osmanlı’nın devlet feodali *mülkiye* sınıfı kendi has kadrolarını Mekteb-i Sultaniye yani “Galatasaray-Mülkiye-Tıbbiye ve Harbiye” eksenini üzerinde inşa ederken; Mason Localarında takdis edilmek “Batılı” olmanın bir gizemi olarak normlaştırılmıştır. İtalyan ve Fransız Büyük Localarına bağlı Selânik mason localarının gayreti sonucunda, 1908 darbesi / “Coup d’etat”ı sonrası; 9 Ağustos 1909’da İstanbul’da *Türkiye Büyük Maşrıkı* kurulmuş, Büyük Üstadlığında da *İttihat ve Terakki*’nin önderlerinden Selânik’te hem Makedonya Rizorte(İtalyan) hem de Vêrita(Fransız) Localarında faaliyet göstermiş olan **Talât Paşa** getirilmiştir. **Talât Paşa**, Bektaşî tarikatı üyesiydi kendi gibi tarikat üyesi olan bir başka ünlü İttihatçı *Meşrutiyet Locası* üstadlarından kendine “filozof” dedirtmiş olan **Dr. Rıza Tevfik(Bölükbaşı)** ise, İttihatçılarla arası açılınca *Hürriyet ve İtilaf* partisine girmiş; **Sevr** anlaşmasını imzalayıcılardan biri olmuş [ve imzaladığı kalemi kurucusunun bir Amerikalı Protestan misyoneri ve masonu olan Boğaziçi’ndeki *Robert Kolej*’e armağan etmişti.]; 1918-1920 yılları arasında Maşrık-ı Azam’ken kendi loca arkadaşı İttihatçılarını ifşa ve ihbar etmekten çekinmemiştir. 31 Ekim 1924 yılında önemli *CHF*’lilerden **İ. Necmi Dilmen** ve **Dr. M.**

ⁱⁱ *Enver Paşa*’nın manevi liderliğini kabul etmiş; Turancı (*Moiz Kohen*”*Tekin Alp*”/*Ziya Gökalp* avanesi)-Almancı mason locaları üyesi, darbeci asker-sivil -komprador tüccar ve ağalar

Kemal Öke gibi üyelerin olduğu Gençlik Locası kurulmuştur. **R. Orbay, A. Fethi Okyar, Gnl. Kazım Karabekir, Gnl. Refet Bele, Dr.Adnan Adıvar, Nevzat Tandoğan** kimi ünlü simalar hep masondularⁱⁱⁱ. Bunların hemen hemen hepsinin “İzmir Sûikastı” dolayısıyla gözaltına alınmaları resmi tarihçilerin iddia ettikleri gibi bir “talihsizlik” değil, **M. K. Atatürk**’ün iradesi altında yapılmış bilinçli taktik hareketleriydi. Ne ki, 1925 yılında M.K. Atatürk’e 33. derece teklif edildiyse de bu istek kendisi tarafından kesinlikle reddedilmişti. (Haziran 1926’da “İzmir Sûikastı” girişimi engellendi). 1930 yılında İstanbul’da **Ali Fethi Okyar**’ın **Serbest Cumhuriyet Fırkası** girişimi olduysa da dört ay sonra kendini feshetti. O yıl üç sol parti daha kurulduysa da hepsi kapatıldı.

9 Mayıs 1935’te **CHF, Cumhuriyet Halk Partisi** oldu; Genel Başkanlığına **M. K. Atatürk** II. Başkanlığına **İ. İnönü**, Genel Sekreterliğine **R. Peker**, Kurucu Üyeliklerine de **C.Bayar, R. Saydam, S. Arıkan** gb. kişiler getirildi. 1935 yılının Eylül-Ekim aylarında, **CHP** Kurultayı ile başlayan süreçte, **M. K. Atatürk** güvendiği Kemalist devrimcilerden **Mahmut Esat Bozkurt**’u Masonların tasfiyesi için öne çıkarmıştır. **CHP**’nin ünlü masonlarından **M. Germen, M. K. Öke; M.K. Atatürk**’ü bu kararından vazgeçirmek için dil döktüyselerde başarılı olamamışlar ve sonuçta bu gayri milli örgütün malları **Halkevleri, Türk Ocakları** ve **CHP**’ye bağlı diğer kurumlara dağıtılmış ve örgütlenmeleri yasaklanmıştır. Fakat bu olay kamuoyuna masonlar sanki kendi kendilerini tasfiye etmeyi uygun görmüş gibi yansıtılmıştır. Tavandaki bu ilişkilere karşın **CHP** tabanı bu açıdan bakıldığında yalnızca kırlardaki küçük toprak sahibi köylülerin; kentlerdeki işçi ve memurların desteğini alıyordu. **M.K. Atatürk** yurtiçi gezilerinde küçük toprak sahibi köylülerle yemek masasını paylaşmaktan ayrı haz duyuyordu: “*Bu memleketin efendisi köylüleridir*” sözleri bu düşüncenin ürünüydü. **M. K. Atatürk**’ün kavradığı fakat bir türlü çözümlenemediği **Kadrolar** meselesi demokratik devrimin sürekliliğinin ilk ve en önemli motoruydu.

Kemalizm, Türkiye devrimci küçük-kentsoylusunun Batı kültürü normlarında *anti-emperyalist, idealist, plüralist, cumhuriyetçi, millîci, modernist* ülküsüdür...Araştırmacı-yazar **A. Altındal**’ın deyişi ile: “*Kurtuluş Savaşı, M. Kemal’in “Batı’ya rağmen Batılılaşmak için” yönettiği bir mücadeledir. Ne Leninci “Anti-Emperyalizm” ile ilişkisi vardır, ne de “materyalistce”dir. Buna rağmen Ulusal Kurtuluş Savaşları’nın ilk örneğidir. Ve bu niteliğiyle de “Devrimci”dir (ihtilâlcî değil). O ise, Anadolu’nun saf, yiğit ve gözü pek müslüman emekçilerinden kurulu Kurtuluş Orduları’nın Başkumandanı Gazi Mustafa Kemal Paşa adıyla ve sanıyla tüm yurtseverlerin aklında ve gönlünde daima yaşayacaktır*”...

Küresel önemli bir jeo-stratejik anakara olan Anadolu üzerindeki egemenlik kavgasını kaybetmek Anglo-Sakson emperyalizminin Britanya kolunun Dünya hegemonyasını sona erdirmişti. Türkler Çanakkale’de Britanya önderliğindeki emperyalist donanmayı bozguna uğratmış; Böylece Sovyet İhtilâlinin yolunu açarak, Britanya’nın Balkanlar-Doğu Avrupa ve Rusya-Kafkaslar- üzerindeki egemenliğini kırmışlardı. İstiklâl Savaşı sürecinde önce Britanya’nın Kafkaslardaki işbirlikçilerini –Ermeniler, Gürcüler ve Azeriler- sonrada Anadolu macerasına itilen işbirlikçileri Helenleri bozguna uğratarak adeta Britanya’nın hegemonya plânlarının belini kırmışlardı. Çılgına dönen Britanya İmparatorluk gizli servisleri, bu sefer Anadolu’yu içten vurmak için Kürt feodalleri kullanmaya karar vermişler; Britanya’nın hevesi Türkiye’ye karşı uyguladığı ambargoya karşın, askeri eğitim ve uçakta dahil olmak üzere Sovyetlerin vermiş olduğu cephane sonucunda, Dersim’de tıpkı Titanik gibi sulara gömülecek, Anglo- Saksonların yeminli işbirlikçileri 47 yıl

ⁱⁱⁱ Bu isimlerin içinde bazıları Atatürk’ün mason localarını yasaklamasından sonra bu çevrelerden uzaklaşmıştır

AYDINLANMA 1923

kafalarını kaldıramayacaklardı^{iv}. Karşı-devrimci ayaklanmalar ile de sonuca gidemeyen Britanya bir adım geri atmak zorunda kalmıştır. Türk Devrimi özellikle Hindistan, Afganistan ve Çin’de yankı bulmuş, “millî bağımsızlıkçı” ruh moral kazanarak “manda”cılığa karşı psikolojik üstünlük sağlamıştır. (Fransa’da da sağcı iktidar devrilmiş, daha sonra “Halk Cephesi” olarak belirecek olan sol ittifak iktidara gelerek 1940’a kadar durumunu korumuştur.)

Türkiye’de dahil bütün ülkelerde, emperyalist ülkeler kendi yandaşlarını mason locaları üyeleri arasında devşirmeyi tercih etmişlerdir. Bunun için kendi mahfellerine bağlı localar kurma yarışına girişmişlerdir. Bunun nedeni, ikrara dayanan masonluğun *kozmopolit üniversalci* düşünceyi savunur olmasından kaynaklanır. Bu arada jeo-stratejik Ön Asya’da Britanya’nın sersemlemesini fırsat bilen Germen-Latin emperyalizminin faşist kolu Avrupa’da boy göstermiştir. Özellikle Almanya’da Nazi(Milliyetçi-Sosyalistler)in 1933 yılında iktidara gelmesinin -Türk resmî tarihlerinde yazılmadığı biçimde- Türkiye ile ilgisi vardır. Germen ırkçılığını iktidara getiren örgüt ile İttihatçı-Turan ırkçılığın arasında sonradan değil, kökten örgütsel akrabalık bağları vardır^v. Bu örgüt daha önce Almanya’da-Bavyera- **Illuminati** olarak ünlenmiş olan gnostik-okültik mason örgütünün devamı niteliğinde olan **Thule Gesellschaft**’dır.

Bu gizemli örgütün kurucusu İslâm-doğu mistizminden, simyacılığından etkilenen; Almanca, Osmanlıca, Arapça, Farsça, İngilizce, Fransızca, Rusça ve Latince bilen **Baron Rudolf von Sebottendorff** (asıl adı **Adam Alfred Rudolf Glauer**), 1899-1901 yılları arasında Kahire’de bulunmuş, burada ve geldiği İstanbul’da İslâmiyetteki rafizî akımları temsilcileri ile ilişkiler kurmuştu; *Enver Paşa* ailesi ve *İttihat ve Terakki* ile yakın ilişkilerine dayanarak, 1911’de Osmanlı-Türk vatandaşlığına geçmiş; hem düzensiz mason locası, hem de ünlü Germen asıllı *Hıristiyan “Gül ve Haç”(Christian Rosenkreutz)*ları örgütü ve de Bektaşî tarikatı üyesi olmuş; 1912 yılında Leipzig’de monarşist Alman aristokratları etrafına toplayarak **Thule** örgütünü kurmuştu. **Thuleciler**, Avusturya’da 1913 yılında kurdukları Alman İşçi Partisi(DAP)ne **Adolf Hitler**’i üye yapmışlar, 1918 yılında Almanya’da Milliyetçi Sosyalist Alman İşçi Partisi(NSDAP)nin örgütlenmesi ile *Hitler* Partinin başına getirilmiştir. Almanya’da Cumhuriyet’in ilânı ile 1919’da başlayan Spartakist Ayaklanma sırasında **Thule**’nin önemli aristokrat liderleri öldürülmüş, buna karşılık **Thule**’de **Rosa Luxemburg** ile **K.Liebknecht**’in katledilmesini organize etmiştir. Anti-semit ve ırkçı olan *Baron* 1919’da **Thule**’nin yönetiminden ayrılarak İsviçre’ye gitmiş; 1924’te İstanbul’a dönmüş; 1929-31 yılları arasında ABD’de bulunmuştu; 1933’de Hitler’in Şansölye olmasından sonra Almanya’ya dönmüştü. Aynı yıl “Hitler Gelmeden Önce” adı ile *Hitler*’in bilinmeyen ilişkilerini açıklayan kitabı yayımlandıktan sonra yasaklanmıştır. 1934 yılında “Uzun Bıçaklar Gecesi”nde SA’ların tasfiyesi sırasında tutuklandığı ve öldürüldüğü iddia edilmişse de; Türk vatandaşı kimliği taşıdığı için eski İttihatçı Türkiye Büyükelçisinin çabası ile serbest bırakılmış o da sahte bir kimlikle önce İsviçre’ye sonra da İstanbul’a gelmiştir.

Bu sırada Türkiye’deki görevi sırasında Türkçe öğrenmiş olan **Kardinal Angelo Roncalli** (daha sonra **Papa 23. John** “Türk Papa” olarak taç giyecektir) İstanbul’dadır ve “*Gül ve Haç*” örgütüne insinye edilmiştir. O sıralarda İktisat Bakanı olan **C. Bayar** da hem

^{iv} Şurası çok önemlidir. Genç devrimci Cumhuriyetin TBMM’sinin köylüler üzerinde çağdışı bir artık-emek rantı olan “öşür vergisi”ni fiilen kaldıran kanunun *kabul edildiği günlerde*; feodal Kürt aşiret ağaları ve onların London ve Paris’te eğitim görmüş entellektüelleri *islâmiyeti ve hilâfeti* öne sürerek, kendi serflerini Britanya malî silâhlarla silâhlandırarak merkezi devlete karşı ayaklanmışlardır.-Şeyh Saif-

^v Bu bağları Türkiye’de ilk olarak araştırmacı-yazar **A.Altındal** kaleme alarak Türk kamuoyunun dikkatine sunmuştur. “Bilinmeyen Hitler”. Yeni Avrasya Yayınları-2000.

AYDINLANMA 1923

mason locası, hem de bu örgütün üyesi bulunmaktadır. Aynı zamanda Kardinalin çok yakın dostudur^{vi}. **C. Bayar**, Bursa'da *Deutschen Orient Bank*'ta bankerlik dersleri alarak tam bir alman gibi yetiştirilmiş, Ziraat Bankası'nda veznedarlık yaparken, Fransız Katolik papazlarının yönetimindeki *Collège de L'assomption*'da fransızca kurslarına gitmiş, *İttihat ve Terakki*'nin Bursa ve İzmir yöneticiliklerinde bulunmuş, insinye edilerek mason olmuştur, gerek Meclis-i Mebusan'a gerekse de TBMM'ne milletvekili olarak girmiş, komitacılık ve çeteçilik yapmış, **M. K. Atatürk'ün** isteği ile kurulan *Türkiye Komünist Fırkası* ve *Yeşil Ordu* kurucularından olmuştur, Lozan'a giden ilk heyet içinde danışman olarak bulunmuştu, 1924'te İş Bankası'nı kurmakla da görevlendirilecekti. 1935'e kadar bu bankanın yöneticisi olarak kaldı. 1 Kasım 1937'de **İsmet İnönü**'nün yerine Başbakan oldu bu görevi 1939 yılına kadar sürdürdü. 25 Ocak 1939'da bir başka ünlü mason Dr.**Refik Saydam** başbakan oldu.

1923-1938 arasında "*Yurtta Sulh, Cihanda Sulh*" ilkesi ile hareket eden Devrimci Kemalist Türkiye diplomasisi, bölgesel paktlarla Anglo-Sakson emperyalizmi çıkarları karşısında bölgesel prestijini yükseltmiş-İrak federatif olarak Türkiye ile birleşme arzusunu bildirmiş-, bölgesinde lider ve saygın ülke konumuna yükselmiştir. Bazı "solcu ve islâmci" şaşkınlarm o dönem Türkiye'sini Britanya işbirliği ile suçlamalarına karşın Britanya emperyalizminin sözcüsü "The Economist" gazetesi o günkü yazılarında Türkiye'yi "Bolşevik dostluğu" ile suçlayarak "gün gelecek dizlerinin üstünde bize muhtaç olacaksınız" tarzı tehditler ile hakaretler yağdırmayı olağan basın politikası haline getirmişlerdi. Türkiye'nin Fransa ile işbirliği ise doğaldı, çünkü iktidarda solcu-laisistler vardı, onlar da doğal olarak Türk radikal devrimlerini destekliyorlardı. Fransa, SSCB ile dostluk ilişkileri kuran Türkiye ve Almanya'dan sonra üçüncü Batılı ülke olmuştur -özel bir konumu olan Finlandiya hariç tutulduğunda...Diğer yönden, karşı-devrimci feodal Kürt isyanlarını destekleyen ve kışkırtan Britanya'nın-hatta ABD'nin- aksine, Fransa solcuları ve hatta sağcıları o zamanlar, ilginçtir ki; "1915 Ermeni Tehciri"nden *baş sorumlu* olarak Kürtleri gördüklerinden dolayı Türk hükümetine karşı tavır almaktan uzak durmuşlardı !

M. K. Atatürk'ün sonsuzluğa ulaşmasından sonrasında ise; II. Emperyalist Yeniden Paylaşım Savaşı sırasında, hızla Osmanlı usülü "Bizans Entrikaları" siyasetine geri dönülmüştür. Hakimiyeti sallanan mülkiyenin itibarı hızla iade edilmiştir. İç siyasette, **M. K. Atatürk** tarafından mason localarının kapatılmasından sonra merkezi yönetimden uzak tutulan; **Kazım Karabekir, Fethi Okyar, Ali Fuat Cebesoy, Adnan Adıvar, Refet Bele, Rauf Orbay** gibi **İ. İnönü**'nün eski İttihatçı ve mason silâh arkadaşları tekrar Çankaya mihverinde yerlerini aldılar...Ekim 1939'da Britanya-Fransa ile tarafsızlık anlaşması, Haziran 1941'de Almanya ile saldırmazlık paktı imzalanmıştı. Ocak 1943'te Adana'da **W.Churchill** "silâh isteme" bahanesi ile uyutulmuş^{vii} baskılar sonucu Haziran 1944'te görünürde Almanya ile ilişkiler kesilmişti. Osmanlı ordusunda görev yapmış ünlü alman generali **Goltz "Paşa"**nın yardımcılığını yapmış, Almanya-Hamburg,Berlin-de öğrenim görmüş **Ahmet İzzet Paşa**'nın komutasında yetişip kurmay olmuş olan "**Millî Şef**" **İ. İnönü**'nün liderliğinde Müttefikler ve İtilâfçılar arasında "denge" siyaseti görünümü altında Ordu-Siyasiler-Siviller üçgeninde hızla güçlenen Turancı-Nazi işbirliği içinde özellikle SSCB karşı gizli bir işbirliğine girilmiş ve bu işbirliği; "çok gizli" olarak minimize edilirken, 23 Şubat 1945'te vaziyeti kurtarmak amacı ile Almanya'ya savaş ilân edilmişse de gerçekte, "*Zeppelin Harekatı*" çerçevesinde Nisan 1945'e kadar

^{vi} 27 Mayıs sonrası Papa'nın tehdidi sonucu idamdan kurtulacaktır

^{vii} Son derece gizli yapıldığı halde "A'dan-Z'ye" herşeyin Almanlara aktarıldığı Nazi belgelerinden anlaşılmıştır

sürdürülmüştür^{viii}. Savaş bittiğinde Kızıl Ordu'nun Nazi gizli belgelerini ele geçirmesi sonucunda bu işbirliği açığa çıkmıştır. Bunun üzerine Lozan Anlaşmasını imzalamayarak Türkiye'yi zaten resmen tanımamış olan ABD'nin Başkanı **Truman** çok sinirlenerek, Türkiye'ye vaat edilen; önce İtalyanların sonra da Almanların işgalinde olan Oniki Adalar ve Girit'in Türkiye'ye bırakılması projesinden geri dönmüş ve tıpkı İtilâf devletlerine uygulandığı gibi '*askeri ambargo*' kararı alınmıştır. Zor duruma düşen Türk hükümeti yine **İ. İnönü**'nün anlayışına dayanarak yeni bir "Bizans Entrikası"na girişmiştir. Birden Türk basınında "Rusya'nın Türkiye'den Kars ve Ardahan'ı istediği" haberleri ile beraber; başını **B. Ecevit**'in **CHP** milletvekili (1943-50) olan babası **Fahri Ecevit**'in çektiği ihbar kampanyası ile-tipik bir McCartycilik olan Tahkikat Komisyonu'nu **Nihat Erim** kurmuştu-halkın iktisadi sıkıntılarını dile getiren Türk Barışsever aydınlarına karşı "gomonist komplocuları" iddiaları provokasyon ortamını çok güzel yaratmıştı. Oysa ki, 1939 yılında SSCB ile Türkiye'yi karşı karşıya getirme amacı ile üretilmiş bir Nazi propagandası olan "Rusya'nın Kars ve Ardahan'ı ilhak arzuları" masalı; Kasım 1939 tarihinde "Boğazlar Anlaşması" konusu ile ilgili olarak Türkiye-SSCB ikili görüşmelerinin Türk tarafı tarafından sürüncemeye bırakılması üzerine bizzat SSCB Hükümeti Başbakanı Molotov tarafından Sovyet Tass Ajansına verilen demeçle açıkça reddedilmişti. O zamanlar Nazi işbirlikçiliği propagandası yapan eski İttihatçılardan ve tanınmış masonlardan **Yunus Nadi**^{ix} Bey'in gazetesi *Cumhuriyet* bu propagandaların bayraktarlığını yapmaktaydı. Ne ki, Molotov'un demeçi bu bölümler atlanarak Türk basınında sansürlü olarak yayınlanmıştır. **M.K. Atatürk**'ün izlediği "Sovyetlerle Dostluk" siyasetine nasıl ihanet edildiğinin bir kanıtı olan bu "*sansür* olayı" ancak kırkı yıl sonra 1979 yılında III. Ecevit Hükümetinde Devlet bakanı olan Sayın **Hikmet Çetin** tarafından kaldırılmış, fakat o günün şartlarında sessizliğe getirilerek unutturulmuştur.^x

Bütün bu "Bizans Entrikaları" içinde ABD donanmasının Missouri zırhlısı 1946 yılında İstanbul limanına demirlemiştir. Bu sırada geleceğe yön veren bir başka olay geliyordu; ünlü anti-solcu "muhbir" **CHP** milletvekili **F. Ecevit**'in oğlu **Bülent** beyefendi Amerikan Robert Kolej'i bitirmiş; bir başka ünlü anti-solculardan Merkez Bankası müdür yardımcılarında **Namık Zeki Aral**'ın kızı Arnavutköy Amerikan Kız Koleji mezunu **Rahşan** hanımefendi ile izdivaç eylemişlerdi^{xi}.

1939-1945 arası TBMM'nde **CHP** İzmir milletvekili olarak görev yapan **C. Bayar**, 1945'de **CHP**'den ve milletvekilliğinden istifa ederek yeni parti kurma çalışmalarına başladı. **CHP**'den istifa eden İzmir Amerikan Koleji mezunu; 1930 yılında **M.K. Atatürk** tarafından milletvekili yapılmış büyük toprak ağası oğlu olan **A. Menderes**, **F. Köprülü** ve

^{viii} Bu sırada **Thule** örgütü üyesi **Franz von Papen** Alman Reich'mın Türkiye Büyükelçisidir. *Rudolf von Sebottendorff* da İstanbul'dadır. *Enver Paşa*'nın kardeşi *Nuri Killigil Paşa* ve pekçok eski İttihatçı asker ve sivil Pan-Türkçü-Nazi işbirliği içinde faaliyet göstermektedir.

^{ix} 1920 yılındaki 'merkezi' *Türkiye Komünist Furkası* ve *Yeşil Ordu* kurucularından

^x Bu gerçek tekrar, gazeteci-araştırmacı-yazar Nazım Güvenç tarafından, metin yönetmenliğini yaptığı "Dünya Savaşları Ansiklopedisi"(Görsel Yayınları)-Cilt.6, sayfa 479'da-nde, 1983 yılında gündeme getirilmişti. Ne ki, ortalıkta demokrat *araştırmacı*(?!)-gazeteci olarak tanıtılan *Tuncay Özkan*'ın 1996 yılında yayınladığı "Bir Gizli Servisin Tarihi"(Milliyet yayınları) adlı kitabında, MİT'e yaranmak için olsa gerek, bu Nazi yalanının halâ gerçekmiş gibi yazılması, Türk basını adına bir utanç vesikasıdır. Kaldı ki, SSCB dağıldıktan sonra da, 1992 yılından itibaren SSCB Devlet Arşivi açılmış ve de büyük bir heyecan ile arşivlere dalan sağcı basın ne yazık(!) ki, böyle bir resmi belgeye rastlayamamıştır...Bunu üzerine bu 'ilhak isteği'nin "*sözsel*" olduğu söylenmiştir!..Diplomaside, sözselliğin sözü ne kadar ciddiye alınır ise!]

^{xi} "Umudumuz Ecevit", DTC'ya bağlı iki yıllık İngiliz filolojisi öğrencisi iken öğrenim için bulunduğu Londra'da, Britanya emperyalizminin Hindistan vizyonunun romantik övücüsü romancı ve şair Büyük Üstad Rudyard Kipling adına MI-6 tarafından kurdutulmuş olan ve özellikle Hint felsefesini yaygınlaştıran ve ünlü Hintli şair Tagore'nin üyesi olduğu "Hope and Perseverance" (Umut ve Sebât) Locası'yla ilişkisi halâ muammadır.

R. Koraltan, C. Bayar ile beraber 7 Ocak 1946'da **Demokrat Parti**'yi kurdular. Kurucular arasında eski **CHP**'lilerden **S. Ağaoğlu, A. E. Yalman** gibi mason biraderler öncü konumdaydılar...Haziran 1947'de *Truman Doktrini* çerçevesinde Temmuz 1948'de Türkiye'de *Marshall Yardımı* plânı içine dahil oldu. ABD ile yapılan ilk anlaşmada Bayındırlık Bakanı olarak imza atan kişi bir tanıdıktı: **Nihat Erim**. Diğeri ise 1940 yılında **CHP** milletvekili seçilen ünlü Adanalı büyük toprak ağası **Kasım Gülek**'tir. Bu arada eski Nazi işbirlikçileri elebaşları hızla Amerikancılığa soyunurlarken, "B" takımı "günah keçileri" olarak kendilerini mahkemelerin önünde buluyorlardı. "Millî Şef" in demokrasi masalına kanan sosyalistlerde tekrar hapisanelerine dönüyorlardı. 5 Şubat 1948'de mason mahfeli tekrar faaliyete geçmişti. İktidarı eleştiren edebiyatçı **Sabahattin Ali**, *Millî Emniyet* tarafından ustaca ortadan kaldırılıyordu (2 Nisan 1948). 1949 yılında **DP**'nin kurucularından **A. E. Yalman** bile onbir yıldır tutuklu bulunan şair **Nazım Hikmet Ran**'ın suçsuz olduğuna dair kampanya açıp kitle desteği sağlıyordu. **İ. İnönü**'nün 1938'den 1950'ye kadar olan cumhurbaşkanlığı döneminde yanından hiç ayrılmayan özel kalem müdürü mason üstadı **K. Gedeleş**'tir. Bu ortamda **C. Bayar**'ın deyişi ile **CHP**'nin bir 'hizbi' olarak "B" Takımı olan **DP** iktidarı tek başına ele geçirdi. 1945-49 arası kurulan 23 partinin 15'i sağ, diğeri sol partiydi, bunlarda kısa ömürlü oldular...

DP ilk icraatları M.K. Atatürk'ün radikal devrimlerini durdurmak ve feodal ilmiye sınıfına tekrar yolu açmak ve kendisini iktidara taşımakta yardımcı olmuş merkez ve sol muhalif yandaşlarının başını ezmek oldu. Daha üç yıl önce hakkında kampanya açtıkları, ilân ettikleri genel aflu hakkındaki bütün mahkûmiyetler kalkan şair **N. Hikmet**'i tekrar askere almaya kalkınca, şair, SSCB kaçtı^{xii}. Ünlü şair, Kasım 1951 yılında *Cumhuriyet* gazetesi başmuharriri **N. Nadi** ve gelecekte Türkiye'nin en ünlü universal mason üstad-ı azam-ı olacak gazeteci **F. Tokar** tarafından "vatan haini" ilân edilecekti. Bu arada edebiyatçı islâmcı düşünür **N. F. Kısakürek**'in *Büyük Doğu* dergisi bütün muhalefetin topluca yazı yazdığı bir dergi haline gelmişti. Dr. **H. Kıvılcımlı** gibi marksist olanlar yanında **CHP**'nin sol kanad muhalifleri ve bazı islâmcı yazarlarda aynı dergide yazı yazarak yeni bir "anti-empyrialist, kuvva-yı millîye" yaratmışlardı. Fakat, **N.F. Kısakürek**, bir makalesinde Cumhurbaşkanı **C. Bayar**'ın "mason olduğu"nu yazması üzerine Ankara'ya çağırıldı, dönüşünden sonra dergiyi kapattığını ilân etti. Aynı derginin yazarlarından o zamanlar **CHP**'li olan Dr.M. Eren'in belirttiğine göre üstadın kendisine 50 TL. "zarar parası" ödenmişti. İlginçtir ki, üstad; "1 Nisan 1951 gecesi İstanbul Beyoğlu'nda bir kumarhanede oyun oynarken yakalanmış, arkadaşları ile beraber yargılandığı Sulh Ceza Mahkemesi'nde 30 TL. para cezasına mahkûm" olmuştu. 1952 yılında da tekrar yayına geçmeyi denediye de bu sefer Malatya'da **DP**'nin büyük başlarından *Vatan* gazetesi başyazarı **A. E. Yalman**'a bir provokatörün sûikast girişimi nedeni ile tutuklanıp mahkûm olacaktı^{xiii}. Diğer taraftan "gomonist şebeke" tutuklamaları bütün hızı ile sürüyordu.

1919 yılında kurucusu **Y.Nadi**'nin ABD Başkanı *Wilson*'a yazdığı mektup ile 'bir zaman için' Amerikan Mandacılığı taraftarı olduğu, 1946'dan sonra hızla "demokrat" olan; *Cumhuriyet* ve 1948'de **H. Simavi** tarafından kurulan *Hürriyet*, Türkiye'nin önce Kore Savaşı'na sonra da NATO'ya girmesi için kampanyaya başlayacaklardı. Daha sonra savaşın Güney Kore tarafından kışkırtıldığı gerek Amerikalı demokrat araştırmacılarca, gerekse Türkiye'de namuslu sağcılarca (Prof.M.K Öke gb.) itiraf edilmiş olan Kore Savaşı'nda bir zamanlar Anglo-Sakson empyrializmine kök söktürmüş olan Anadolu köylüsünün

^{xii} Deniz Harp Okulu mezunu ve Hamidiye zırhlısında stajyer subayken sağlık nedeni ile ordudan ayrıldığı için-1920-, er olarak askere alma girişiminin altında ne olduğu belliydi!

^{xiii} N.F. Kısakürek, 1956 yılında tekrar yayına döndüğünde yavaş yavaş eski çizgisini bırakacak, 1960 sonrası ise CIA'nın anti-komünist faaliyetlerinde kullanılacaktı...

AYDINLANMA 1923

çocukları tam bin ölü bırakacaklardı, ne uğruna...1952'de Türkiye, Helenistan'la beraber NATO'ya üye yapıldı. Artık küçük Amerikalıydık!

1943-1950 yılları arasında **CHP** milletvekili olan **N. Erim**; "Türkiye'nin yakın bir gelecekte küçük bir Amerika olacağını söylüyordu. 1950 seçimlerini kaybedip, *Yeni Ulus* ve *Halkçı* gazetelerinde *DP*'yi eleştirirken aldığı ağır para cezaları sonrası iktidar ile anlaştı. *İnönü*'nün desteği ile *DP*'nin Kıbrıs Sorunu danışmanı oldu. Bu arada ABD'de **CIA**'nın organize ettiği **USIS** bursuna gitti. O sırada Ispartalı Dolaksızoğlu **Sami Süleyman Demirel** ABD'de araştırma yapıyordu. 1954 yılında ABD Başkanı *Eisenhower*'in kendi adına kurduğu, Dünya'da "ileride kendi ülkelerinde önemli mevkilere gelebilecek kişileri Amerika hesabına dost edinmek ilkesi" güden "**Eisenhower Exchange Fellowship**" (*Standard Oil of California-Rockefeller*-, *First National City Bank*-sonradan *Citibank* olacak olan **CIA** Bankası-, *John Deere*-uluslararası en büyük tarım makinaları tröstü-, *Israel Electric Co.* tarafından finanse edilen) bursunu alan ilk Türk olacaktı. 1955'te Türkiye'ye ABD'nin uluslararası mühendislik ve müteahhitlik firması *Morrison Knudsen Inc.*'in temsilcisi olarak dönecek, "Morrison Süleyman" mahlası ile anılır olacaktı. Bu arada 1950'de Ankara'ya dönen **B. Ecevit**, kapanan *Ulus*(1952), *Yeni Ulus* ardından *Halkçı* gazetesinde yazarlığını sürdürürken Kanada'da yapılan NATO toplantılarına çağrılan tek Türk gazeteci olmuş, NATO doktrinine uygun militarist yazıları ile övgü alınca 1954'te ABD'ye giderek üç ay *Winston Salem Journal* gazetesinde çalışmıştır. 1957'de 5000 dolar mükafatla *Rockefeller* bursunu alarak ikinci kez ABD'ye gidecektir. *Harvard Üniversitesi*'nde sekiz ay Yakınoğu tarihi ve sosyal psikoloji üzerine çalışmalar yapacaktır. Hocası ise kendisinin daima övgü ile bahsettiği ünlü anti-solcu **CIA**'nın ilk psikolojik savaş ve kontr-gerilla uzmanlarından **Dr. Henry Kissenger**'dir. Ecevit 1957 seçimlerinde **CHP** Ankara milletvekili seçilecek, 1959 yılında parti meclis üyeliğine seçildikten sonra **İ. İnönü**'nün gölgesinden hiç ayrılmayacaktır^{xiv}. Doğal olarak **CHP**'nin *Gençlik Kolları* içinde bulunan üniversite gençliğinin bazı kesimleri gerçeklerle yüzyüze geldikçe **CHP**'den bağımsız tavır koymaya başlamışlardır. 1950'li yıllarda, *Halkevleri* kapatılıp mallarına el konacak, Tevhidi Tedrisat (öğrenim birliği) kanunu kaldırılarak imam-hatip okulları ,üniversitelerde mescitler açılarak Nurculuğun örgütlenmesi ve ilmiyenin kadrolaşması sağlanmıştı. Tahkikat Komisyonları, seçim hileleri, "Vatan Cephesi" örgütlenmeleri ile kontrol mekanizması kurulmaya çalışılıyordu. *Üniversiteliler İnkılâp Ocağı*(İstanbul) ya da *Mustafa Kemal Derneği*(İzmir) gibi gençlik kuruluşları iki partinin kontrolündeydi. 24 Nisan 1959'da İstanbul Tıp Fakültesi Talebe Cemiyeti Başkanı seçilen Memduh Eren, Mayıs ayı içinde bütün Talebe Cemiyetleri başkanlarını bir toplantıya çağırır. Edebiyat Fakültesi dışında, Tıp, Eczacılık, Fen, İktisat, Hukuk, Dış Hekimliği, Orman Fakülteleri bu çağrıya olumlu yanıt verir. **CHP** ile yarı organik bağ kurulur. *Menderes*'in *Said-i Nursî*'yi payelendirmesi üzerine, protesto olarak Ocak 1960'da Menemen Anıtı'nda eylem yapılır. İzmir'de iktisat . **A.U. Taşhyük**'in grubu; ardından Mart 1960'da Ankara'da **Y. Küçük**'ün başkanlığındaki **H. Çetin**, **K. Soyoğlu** grubu ile temas derinleştirilir. "Bağımsız ve Bağlantısız" gençlik hareketi üzerinde anlaşmaya varılır. İstanbul Üniversitesi Rektörü **S. S. Onar** ile **İ. İnönü**'nün barışması sağlanır. 3 Nisan 1960 tarihinde **M.Eren** Başkanlığında 13 öğrenci biraraya gelerek "**Gençlik Direniş ve İhtilâl Örgütü**"nü kuruyorlardı. Ankara ve İzmir ile de sürekli irtibatta olan bu örgüt son

^{xiv} **İ. İnönü**'nün damadı **Metin Tokar** o sırada *Akis* dergisini çıkarıyordu...1951'den 1959 yılına kadar **CHP** Genel Sekreterliğini Türkiye'nin universal büyük masonlarından **K. Gülek** yapacaktır. **K.Gülek**'in **CIA**'nın ardılı olan **OSS**'le de II. Emperyalist Yeniden Paylaşım Savaşı sırasında samimiyeti olmuştur. Amerikalıların Türkiye'de "tam" güvendikleri tek adamdır.

toplantısını 14 Nisan tarihinde yapıp, 27 Nisan'da ilk önemli direnişi, 27 Mayıs'ta da 'ölüm yürüyüşü' plânladı. Bir gün önce TTC kongresi alınacak ardından, 27 Nisan pazar günü Fenerbahçe-Beşiktaş maçına öğrenciler doldurulacak, maç sonrası olaylar patlak verecektir. Bu sırada 1954 yılında DP'ye karşı ordu içinde bir cunta toplanmıştı. Bunlar **Talât Aydemir** liderliğindeki 'devrimci' kanatla, Alparslan Türkeş liderliğindeki 'Turancı' kanattı, bunların arasına daha sonra *Fahri Özdilek-Refik Tulga* kanadı da katılacaktı. Bu grubun "darbe" tarihi 29 Mayıs olarak belirlenmişti. Güney Kore başkenti Seul'de faşist yönetime karşı direnen Seul Üniversitesi direnişçi öğrencilerine 23 Nisan'da **GDIÖ** Komitesince hazırlanarak; M.Eren tarafından kaleme alınan destek telgrafı 26 Nisan'da çekilir. **İ. İnönü, M. Eren**'e "gençliği içeri-üniversite- sokması" yönünde haber gönderir. Bu arada bir polis tarafından TTC Başkanı olan **M.Eren**'e kendisinin ve dekanın polis tarafından 27 ya da 28 Nisanda gözaltına alınacakları bildirilir. Bunun üzerine önce üç kişilik bir komisyon sonra da bir kısmı **GDIÖ**'den bir kısmı **CHP**'li daha geniş bir komisyon kurulur. 26 Nisan'da yapılacak olan Tıp Talebe Cemiyeti Kongresi için iki aday ortaya çıkar; bağımsızların adayı **Önder Dai**, **CHP**'nin adayı **N.Sözen**. Bağımsız - **GDIÖ**'nün- adayı **Ö. Dai**'nin kazanacağı sezilince Birinci Şube(Siyasi Polis) ve Vilâyet tarafından Kongreye izin verilmez, bir gün sonraya bırakılır. **DP** iktidarı, Tedbirler Kanunu çıkartmış; bu anti-demokratik kanuna karşı gençliğin tepkisini dile getirmek için toplanan **CHP** İstanbul İl Gençlik Kolu toplantısında, eylem kararı çıkınca Başkan **Alev Çoşkun**, karara itiraz ederek durumu Ankara'ya iletmış; "en ufak hareket yok" denmesi üzerine İstanbul'u terk ederek memleketi Selçuk'a gidecektir^{xv}. **CHP** İl Başkanı **Ş. Günaltay** ve Gençlik Kolları İl Başkanı **Şahap Gürler**'de eylemlere karşı tavır alırlar. 27 Nisan günü, TTC kongresi kapısında M. Eren ve üç arkadaşının ünlü polis şefi **Bumin Yamanoğlu** tarafından gözaltına alınıp işkence edildikleri sırada yapılan kongreyi iki oy farkla **N. Sözen** kazanır^{xvi}. Polis, İstanbul Üniversitesi'ni basmış öğrencileri destekleyen rektör **S. S.Onat**'ın başına tabanca kabzası ile vurup yaralayarak onu götürmüştür. Öğrenciler, diğer hocalardan (**Sulhi Dönmezer** ve **Sadi Irmak** öğrencilere karşı çıkmıştır) destek alamayınca ortalık karışmıştır. 28 Nisan günü polis ve jandarma üniversiteyi sarar, polisin hedef gözeterek açtığı ateş sırasında bayrak taşıyan **Turan Emeksiz** vurulur, kaldırıldığı hastanede vefat edecektir. 21 Mayıs'ta Harbiyeliler sessiz bir yürüyüş yapar.

27 Mayıs sabahı askeri darbe yapılır. 38 kişilik Millî Birlik Komitesi iktidarı ele geçirir. **GDIÖ**'nün önerdiği **S.S. Onat** Cumhurbaşkanı, **İ. İnönü** Başbakan formülü artık geçerli değildir. Her iki görevi de **Org. Cemal Gürsel** üstlenmiştir. 1947-50 arası Washington'da ateşemiliterlik yapmış olan general **Refik Tulga** İstanbul Valisi, **Şefik Erensü** İstanbul Belediye Başkanı olmuştur. **Ayhan Songar** ve iki arkadaşı tarafından hazırlanan 147'likler listesi sonucunda pek çok eğitimci üniversiteden atılmıştır. Aynı anda ordudan da 5000 kişinin ilişkisi kesilmiştir. Haziran ayı içinde daha gençlik olaylarının heyecanı sürerken İstanbul'a gelmiş olan **CHP** İl Gençlik Kolları Başkanı **A. Çoşkun**'un, aralarında 27-28 Nisan olaylarına aktif destek vermiş İstanbul Erkek Lisesi, Haydarpaşa Lisesi ve üniversite öğrencilerinin bulunduğu gruplara; 27 Mayıs aleyhine yazı yazan *Son Havadis*, *Yeni İstanbul* gazetelerinin ve Emniyetin basılması yönünde kışkırttığı haberi alınması üzerine; **M. Eren** tarafından Marmara Lokalinde toplanan gençlik önderlerine kendisi tarafından bunun sağcı bir provokasyon olduğu açıklanmıştır. Bunun üzerine durum **Siddık Sami** hocaya açıklanmış, Türkeşçi olmayan bir polis şefine gidilip ertesi gün

^{xv} **A.Çoşkun**, ancak 1 Haziranda İstanbul'a dönecektir.

^{xvi} Kongre sonrası *Orhan Eyüpoğlu* ve *Orhan Birgit*'le *Metin Toker* tarafından çıkartılan *Kim Dergisi*nde görüşen *N.Sözen*, İstanbul'u terkederek önce akrabalarının olduğu Eskişehir'e, oradanda memleketi Sivas'a gitmiş İstanbul'a ancak 27 Mayıs günü dönmüştür.

üniversitede bir “polis-çocuk barış günü” ilân edileceği bunun için çiçekli polislerin Beyazıt Meydanı'na gönderilmesi istenmiştir. Bütün basında anında bilgilendirilmiş; 24 Haziran 1960 günü “Barışma Mitingi” gerçekleştirilmiştir. 9 Kasım'da **A. Türkeş**, *Hürriyet* gazetesi sahiplerinden **Erol Simavi**^{xvii} ile görüşerek 38 kişilik MBK içinde 19 kişiye ulaştıklarını; “*Şimdi, kendi içimizde bir darbe yapacağız...Yassıada'dakileri serbest bırakacağız. Aslında onların suçsuz oldukları anlaşıldı*” diyerek destek istemiştir. **C. Gürsel**'e süikast girişimi üzerine; 20 Kasım sabahı “14”ler olarak tanınan **A. Türkeş** ve arkadaşları tutuklanmış; ordu ile ilişkileri hemen kesilerek yurt dışı tayinleri çıkartılıp derhal görev yerlerine gönderilmişlerdir...

27 Mayıs'ta bütün parti ve dernekler kapatıldığı için darbe sonrası ilk yapılan yenileme seçimlerinden biri de Türk Millî Talebe Federasyonu Genel Başkanlığı seçimi olmuştur. 29 Nisandan sonraki Ankara'daki devrimci gençlik hareketlerinin liderlerinden biri olan **Kemal Kumkumoğlu**'nun adaylığı bağımsızlarca uygun görülüşken karşılarında yine tanıdık bir isme rastlamışlardır; **N. Sözen**... **N.Sözen**, **A.Türkeş**'in adamı olan I. Ordu İstihbarat Daire Başkanı ve İstanbul Sıkıyönetim Kom. İstih. Dai. Bşk. Kur. Alb. **Vahit Erdoğan** “*Kara Vahit*” eşliğinde sabahları İstanbul Belediyesinden alınıp akşam geri götürülmekte “*bu MBK'nın adamı*” havası yaratılmak istenmektedir. Bu arada 147'likler aralarında örgütlenip bir araba ve 30 bin lira mâlî yardımla **N.Sözen**'e arka çıkıyorlardı. **N.Sözen**'in önerisi ile; İstanbul Üniversitesi devrimci gençliğinin en etkili liderlerinden biri olan **Nuri Yazıcı** “Castro Nuri” gözaltına alınmak istenmiştir. **K. Kumkumoğlu**'nun müdahalesi sonucu olay çıkmış, bunun üzerine **K. Kumkumoğlu**'da gözaltına alınmıştır. Fakat Sıkıyönetim Başkanı Kur.Yar. **Emin Aytekin**'e **K. Kumkumoğlu**'nun “komplo”nun bütün detaylarını anlatması üzerine işler ters dönmüş **K. Kumkumoğlu**'nun önündeki ordudan kaynaklanan tehdit unsurları kaldırılmıştır. İlginçtir ki aynı saatlerde, **N. Sözen**, **K. Kumkumoğlu**'nun gözaltına alındığını zannederek derhal seçime geçilmesini istediyse de 20 kişilik bir grup seçim sandıklarının üzerine oturarak, “Kumkumoğlu gelene kadar seçim yapılmayacak” diyerek direnmişlerdir. Ankara adayı **K. Kumkumoğlu**, İstanbul adayı **N. Sözen**'e karşı 148 oyla(2/3'den 38 oy fazla) TMTF Genel Başkanı seçiliyordu (23 Mart 1961). İlginçtir ki: **Erol Simavi**'nin *Hürriyet* gazetesi **K. Kumkumoğlu**'nu “sağcı” ilân etmiş;14 Ocak 1962 tarihli öğrenci olaylarından bahsederken **K. Kumkumoğlu**'nu sağcı Millî Türk Talebe Birliği (MTTB) başkanı olarak kamuoyuna tanıtmakta direnmiştir^{xviii}. Seçimin kazanılması sonrası gidilen TMTF binasında gençlik lider **M.Eren**'i *Menderes*'e ihbar eden **Selçuk Erez**, **Orhan Berkay**...tarafından gönderilmiş telgraf kopyası bulunmuştur.

Bütün bu olaylar üzerine **CHP** ile bağlarını kopartıp istifa ederek, **27 Mayıs Fikir Kulüpleri**'ni kurup beş yıl Genel Başkanlığı'nı yapacak olan Dr. **Memduh Eren** ve grubu bir durum analizi yapmak gereğini hissetmişlerdir. Çıkan sonuç şu olmuştur: **Orhan Eyüpoğlu**, eski bir polis şefi olup, o dönemde **CHP**'de ortalıkta çok rahat dolaşabilen birkaç kişiden biridir, üstelik Emniyete de girip çıkabilmektedir. **GDIÖ** içindeki **Subutay Tarım** aracılığıyla her şeyden önceden haberdar olmuştur. Toplantılar için zengin bir aile çocuğu olan **S.Tarım**, Aksaray'daki lüks dairesini komitenin emrine vermiştir. **O.**

^{xvii} (1957'de mason olmuş. Üç yıl sonra fransız düzensiz masonlarının obediyanına bağlı türk hür masonlarının üstadı olmuştu)

^{xviii} Bu sadece sabit bir bilgi yanlışı değildir. Ne ki, yıllar sonra anılarını kaleme aldırarak artık ünlü bir mason olan **SHP**'nin İstanbul Eski Belediye Başkanı **Prof. Dr. Nurettin Sözen**, gerçekleri bilinçli olarak tepetaklak ettiği “Demokrasi Tutkusu”(?!) adlı kitabında yine Kumkumoğlu'nu “sağcı” olarak tanıtmaktan çekinmemiştir.

AYDINLANMA 1923

Eyüpoğlu'nun özel kartviziti ile **CHP**'li olan **Neoklis Sarkis**^{xix}'in **M.Eren** tarafından toplantılara kabul edilmesi rica edilmiştir, komitenin 13. Havarisi olmuştur. Son toplantıya **S.Tarım** gelmemiştir. Kendilerini “TKP”li olarak tanıtan iki kişi ile, Orman Fak. T.C.Bşk. yerine –daha sonra ABD’ye yerleşen- Turgut adında bir kişi gelmiş, toplantıyı kendinin idare etmesini rica ederek, o zaman çok yeni olan yanında getirdiği teyp cihazını işleterek bütün toplantıyı banda almıştır. **O. Eyüpoğlu**'nun irtibat zinciri de şöyledir: **O. Birgit, N. Sözen, A.Çoşkun... M.Eren** şu sonuca varmıştır. **O. Eyüpoğlu, CIA-MİT-Emniyet** üçgeni içindeki bir kişidir^{xx}.

CHP lideri **İ. İnönü**'nün Kasım 1962 tarihinden Şubat 1965 tarihine kadar süren hükümetlerinde **B. Ecevit** değişmez Çalışma Bakanı olarak kaldı. “Amerikan Çıkarları”nın geri bırakılmış ülkelerde daha iyi savunulabilmesi için kitlesel istihbarat ihtiyacından doğmuş olan “**Amerikan Barış Gönüllüleri**” hareketinin Türkiye’de uygulanabilmesi için ilk mektuplaşmalar Ağustos 1962’de MBK hükümetleri zamanında başlamıştı. Nisan 1965’de Ürgüplü hükümeti zamanında anlaşma imzalandı. **S. S. Demirel**, TBMM dışından Devlet Bakanı-Başbakan yardımcısıydı. “**Barış Gönüllüleri**”nin Türkiye’de faaliyetlerini sağlayan yasanın TBMM’ne sunulması için hazırlanan taslağın altında imzaları olanlar: **CHP** Kocaeli milletvekili **N. Erim**, Adana milletvekili **K. Gülek**, **Adalet Partisi** Bursa milletvekili **Cevdet Perin**, Rize milletvekili **Yılmaz Akçal**’dı.1946-1965 yılları arasında ABD ile yapılan 54 ikili anlaşmanın 31’i 1950-60 arasında DP iktidarı zamanında; 20’si ise 1960-65 arasında MBK ve CHP Koalisyonları zamanında imzalanmıştı.

7 Şubat 1962 günü Yassıada’da sona eren döviz yolsuzluğu duruşması sonucunda armatör **Ali İpar**(1957 yılında *Baron Sebottendorff*’u yalısında konuk etmişti) ağır hapis, ağır para cezası ve müebbetten ticaretten men cezasına çarptırıldığı halde Yüksek Adalet Divanı’ndan gece 23.10’da gelen bir tel-emri ile serbest bırakılıyor ve yurt dışına kaçıyor...22 Şubat 1962’de eski MBK üyelerinden Albay **Talât Aydemir**’in darbe girişimi yaşandı. **İ. İnönü**’nün aracılığıyla darbeciler affedilecekti. Eylül 1962’de **CIA**’nın yan kuruluşlarından olan **AID**’nin 281 milyon liralık yardımı ile beraber Amerikan “**Barış Gönüllüleri**”nin 30 kişilik ilk kafilesi de Türkiye’ye geliyordu. Ekim 1962’de Ankara’da “Millî Devrimci Ordu” ve “Kuvva-yı Millî’ye Ordusu” imzalı bildirimler dağıtıldı. **K. Gülek, CHP**’de **İ. İnönü**’ye muhalefet kararı aldığı açıklyordu. (Aralık 1962’de **K. Gülek, N. Erim, A. Doğan CHP**’den ihraç edildiler. Mart 1963’de **C. Bayar** serbest bırakıldı. Üniversite gençliğinin harekete geçmesi üzerine **C. Bayar** tekrar tutuklanacaktı. “Genç Kemalistler Ordusu” adlı bildiri dağıttıkları iddiası ile beş subay tutuklandı(Nisan 1963). Başbakan **İ.İnönü**. “İhtilâl olmayacak” diyordu (13 Mayıs 1963). 21 Mayıs günü Harbiyelileri harekete geçiren “romantik devrimci” **T. Aydemir** darbe girişiminde bulundu. Hava Kuvvetleri’nin taraf değiştirmesi ile darbeciler tutuklandı. **İ. İnönü**’ye sükast girişimi, Koç Holding’in kuruluşu, “Johnson Mektubu”, Kıbrıs’a jetlerin bombardmanı, Coca-Cola / Pepsi’ nin Türk piyasalarına girişi, **C. Bayar** ’ın tahliyesi...

AP Genel Başkanı emekli general **R.Gümüspala**’nın aniden ölümü üzerine 1964 yılında yapılan **AP** Genel Kongresinde **S. S. Demirel** adeta paraşütle genel başkanlığa oturtuluyordu. 28 Kasım 1964 taze Genel Başkan **S. S. Demirel**, kongrede “**AP** önümüzdeki seçimlerde %42 civarında oy alarak tek başına iktidar olacaktır. *Ve benim ilk işim, Türkiye’yi kurtarmak için 33 umum müdürü ve müsteşarı ilk üç ayda değiştirmektir*”

^{xix} 20 Nisan 1967 yılı, Helen faşist cuntasının gerçekleştirildiği günlere takiben **N.Sarkis**, Helen bayrağı taşıyan resmî siyah bir araba ile Dr.**M.Eren**’i ziyaret edecek, kendisinden çok deneyim elde ettiğini itiraf ettiği doktora, “**Helen İçişleri Bakanlığı Müsteşarı**” olduğunu söyleyecektir.

^{xx} 1961-80 arası **CHP** İstanbul milletvekili, 1974 I.Ecevit hükümetinde devlet bakanı, II.(1977), III. Ecevit hükümetinde başbakan yardımcısıdır (1978-79).

AYDINLANMA 1923

diyordu. **S. S. Demirel**, %53'le iktidar oldu, o güne kadar millî bütçeyi sırtlayan KİT'lerin siyaset ağalarına peşkeş çekilip, yağmalanma devri başlamış oldu...1963 yılında Türkiye'ye dönen **A. Türkeş** ise, 1965'te *Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi* parti müfettişliğine getirildi o da aynı yıl Genel Başkan oldu. İlk işi CKMP'ni yeniden örgütlemek oldu. 1965 seçimlerinde **S. S. Demirel**, 1969 yılında da **A. Türkeş** parlamentoya girdi.

1965 yılında Millî Türk Talebe Birliği'ne bağlı İmam Hatiplilerin ilk terör eylemlerine girişmesinden sonra, 1966 yılında siyasal tansiyon yükseldi. Senatör **Haydar Tunçkanat** ünlü "*Dickson Raporu*"nu açıkladı. Cumhurbaşkanı **C. Sunay** tarafından önce **C. Bayar** sonra **DP**'nin bütün "devr-i sabık"ları affedildi. 1967'de **CHP**'de **İ. İnönü**'ye karşı muhalif 8 kişi arasında **T. Feyzioğlu**, **F. Melen**, **Ç. Kırca** adları yer alıyordu. Mayıs ayında 48 milletvekili ve senatör **CHP**'den istifa etti. 1968 seçimlerinde **GP**, **CHP**'den oy çalarak görevini yerine getirecekti...Öğrenci olayları yükselişe geçti. **Dünya Bankası** Başkanı **Robert Mc Namara** İstanbul'da bankacı ve iş adamları ile görüşme yapmasından bir hafta sonra Amerikan **6. Filo**'sunun İstanbul'a gelişi ile beraber polis tarafından örgütlenen "kutsal terör" başlıyordu. 24 Temmuz 1968 **Vedat Demircioğlu** öldü. **A. Türkeş**: "*Bin CKMP'li gence komando eğitimi yaptırıyoruz.*"(19 Ağustos 1968). **İ. İnönü**: "*Parti içindeki hiçkimsenin aşırı solculuğundan şüpheli, tedirgin değiliz.*" derken, sahte Atatürkçülerden yakınıyordu(19 Ekim 1968). 1969 yılı başında **CKMP** artık *Milliyetçi Hareket Partisi* olmuştu. 16 Şubat 1969 "Kanlı Pazar"...Bu dönemde "gomonistler" korosunun baş tenorlarından biri **T. Feyzioğlu**'ydu. **İ. İnönü**, **C. Bayar** ile el sıkışıyor; "*ihtilâl rejimini arzu edenler var*" diyordu. Siyasi kargaşa ve terör yükseliyordu. Genel Kurmay Başkanı Org. **M.Tağmaç**: ihtilâl şiddetle karşı olduğunu açıklıyordu. 9 Martçıların "Milliyetçi Devrimci" cuntası bastırılarak 12 Mart 1971'de "sağ kanat" muhturasal askeri darbesi yapılacaktı...**İ. İnönü**: "*Parlamento artık görev yapamaz...Kumandanların takdir edeceği veya tenkit edeceği ölçüye göre hükümetler kalacak veya kalmayacak. Böyle bir düzen demokratik düzen değildir*" (15 Mart 1971) diyecektir. Daha sonra uzlaşmaya varacak, **N. Erim**'i **CHP**'den istifa ettirerek ona bakan vereceğini açıklaması üzerine Genel Sekreter **B. Ecevit** görevinden istifa edecekti (19-21 Mart). **İnönü**, bir yıl sonra **Ecevit** için: "*Aklına uysaydık ordu idareye el koyardı*" diyecektir. "*Ya ben, Ya Ecevit*" diyen **İ. İnönü** (25 Nisan), **Deniz Gezmiş** ve arkadaşlarının idamından (6 Mayıs 1972) sonra **CHP** Genel Başkanlığını kaybedecek (8 Mayıs) ve bir gün sonra da görevden istifasını verecektir...Taze Genel Başkan **B. Ecevit**'in ilk açıklaması şu olacaktır: "*CHP'nin demokratik solu marksizme karşıdır !*"... 6 Kasım 1972'de **İ. İnönü** **CHP**'den istifa edicekr, böylece nerede ise yarım asırlık bir tarih sayfası kapanacaktı.

Bir kısım partililer bu dönemi "devlet için partililikten", "halk için partililiğe" geçiş olarak adlandırıyor. Yoksa sağdan sonra solda da, geleneksel "devlet için partililikten", "Yeni Dünya Düzeninin partililiği" geleceğine geçiş için hazırlık mı sağlanıyordu ? Bunu çok iyi teşhis etmek zorunluluğu vardır. Çünkü, bütün sevapları ve günahları ile **CHP**, Türkiye Cumhuriyeti'nin yaşayan en eski ikinci, kitleselleşmiş ilk partisidir. Kökenin de radikal küçük burjuva devrimciliğinin tarihsel mirası vardır. Görevi bitmiş bir konserve kutusu gibi bir köşeye atmak doğru mudur, değil midir?

Yeni nesil elit partililerin devşirilmesi için **K. Gülek**, önce Nato asamblesine başkanlık ettikten ve de Kûveyt Şeyhi'ne müşavirlik yaptıktan sonra **CIA**'nın ünlü **Moon** tarikatının Türkiye'deki baş müridi olarak bazı **CHP**'lileri devşirme işine girişmişti...Bir başka loca bağlantılı **N. Sözen** de daha 1973-74 yıllarında oranj-lacivert kulis faaliyetlerine girişmişti. Bu kamuoyuna *Taksim Toplantıları* olarak yansıtıyordu. Dünyanın gerçek hakimleri olarak nitelenen **Rockefeller**lerin Amerikan mâli-oligarşisinin *Tapınakçı*larını biraraya getirerek,

1921 yılında kurduğu *Council on Foreign Relation*'ın, Avrupa uzantısı olarak yine **Rockefeller**ler tarafından 1954 yılında kurulmuş *Bilderberg* örgütüne bağlı olarak, bütün geri bırakılmış Üçüncü Dünya (bugün Güney) Ülkelerinde yürütülen benzer faaliyetlerin Türkiye izdüşümü...Ne ki, 1974 yılında ideoloğunu **Brzezinski** ve **Kissinger**'in yaptığı yine **David Rockefeller** tarafından kurulan *Trilateral Commission*'da ABD-Avrupa-Japonya mâlî oligarşileri *Yeni Dünya Düzeni*'nin anahatlarını zaten çizmişlerdi...

Kariyerizm maskesi ile **İ. İnönü**'yü saf dışı etmek için **B. Ecevit**, nasıl **Deniz Gezmiş**'in idamını engellemediyse^{xxi} Aynı neden ve sinsilikle dönemin İçişleri Bakanı **H. F. Güneş**'e karşı **CIA-Adalet Partisi** işbirliği ile kurulan komplodan haberdar edildiği halde bakanın kendisini uyarmayan **D. Baykal**^{xxii} ve yine aynı aktörler "Bizans Entrikaları"na devam etmektedirler. 12 Eylül 1980, 24 Ocak kararlarının siyasi uzantısı olarak yaşandı. Yıllar yıl sonra siyasi provokatörler "badem gözlü" oldu. Bugün renkleri ne olursa olsun birden "Kemalist" kesilenler var... En baba **S. S. Demirel**'in seslendirdiği: "Dün dündür, bugün bugündür!" aynı zevatın ağzında "özeleştirisi"(?!)(!) olarak yeni nesil kuvvayı-milliyeye kitlesine üfleniyor, yerseniz...

Daha 1992 yılında kaleme aldığım "Yeni Dünya Düzeni" adlı kitabımda: Küresel kapitalizmin yeni üretim güçleri ve ilişkileri zorunluluğunda sosyal-emperyalizm aşamasına geçtiğini (bunun da Lenin'in "tekelci kapitalizmin en son aşaması emperyalizm" teorisini artık geçersiz kıldığını), yeni sınıfsal işbölümünün oluştuğunu ve sınıfsal çelişkilerin daha da derinleşerek Dünyanın gerçek anlamda "sürekli devrim" aşamasına geldiğini, bunu çok önceden sezen hegemonya sahibi **CFR-Bilderberg-Trilateralizm**in, kapitalizmin ruhunda olan sivil toplumculuğu kitlelere 'tek yol' olarak manüpile edeceğini, bunun da adının "Uygar Sömürgecilik" olduğunu ve ilk evresinde Kuzey Ülkeleri için "Yeni Dünya Düzeni" ve/fakat Güney Ülkeleri için "Neo-Mandaterizm" olacağını açıklar. **A. Işık** ile **N. Chomsky** arasındaki mektuplaşmalarda ışıldadığı gibi bunların; hümanizm, insan hakları, ekologizm, feminizm, demokratizm çığlıkları altında "genellikle ahmak "solcu"lar aracılığıyla" pompalanacağını. Düzensiz mason localarının yerine Amerikan kaynaklı **Rotary- Lions - Diners - Soptoptimist - Philantropist** localarının yaygınlaştırılacağını. İlkelerinin; profesyonel ordu, "arı" demokrasi, sanayinin dizginlenmesi, tarım kooperatiflerinin dağıtılması, her alanda "özelleştirme", lüks tüketim, ithalat duvarlarının kaldırılması, "serbest ticaret bölgeleri"nin yaygınlaştırılması, **IMF** denetimindeki özerk Merkez Bankaları, ülke iktisatlarının ve hükümetlerinin "tam" denetimi, millî tarım burjuvazisinin neo-komparador burjuva haline getirilmesi, milletlerarası plânda emperyalistleşmemek yazgısının "milliyetçilik" sendromu olarak yansması, etnik çatışmaların körüklenerek Milletlerin Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı platformuna çekilmesi, sınır çatışmalarının körüklenmesi, mafya-uyuşturucu trafiği ile beslenen *kontra* hareketlerin beslenerek kaosu canlı tutulması olarak yazmış, çözümlerin ne olduğunu da bir program taslağı olarak sundum.

Yukarıdaki yazı için iki aylık bir zaman ve araştırma dilimi harcanmıştır. Bu arada Sosyal Demokrat sitesinde sayın Mehmet Aslan'ın 1998'de yazmış olduğu ciddi bir eleştiri yazısı ve başvurduğum kaynaklar daha önce taraftarı olduğum **CHP**'nin (bir bakıma devrimci **M. K. Atatürk**'ün mirası olan kitle platformunun) terk edilmesi fikrimi tekrar gözden geçirme zorunluluğu yarattı. Acaba eleştirdiğimiz bu tarz örgütlenmelere ve onların etkisi altında varlığını sürdürenlere teslim olmalı mıyız?

^{xxi} geniş bilgi için bkz: "Üçüncü Dünya Devrimi" Dr.Memduh Eren.s.86)

^{xxii} D.Baykal 12 Eylül sonrası siyasetten ayrılıp ticaretle uğraşmaya başladıktan sonra nedense bir ABD seyahati sonrası tekrar siyasete rücu etmişti)